కాలేజీ అంతా కోలాహలంగా ఉంది. ఆవరణంతా స్టూడెంట్సుతో నిండిపోయింది. అమ్మాయిల బృందం ఒకచోట, అబ్బాయిల బృందం ఒకచోట, హిప్పీల బృందం ఒకచోట గుంపులు గుంపులుగా నిలుచున్నారు. ఆ ఊరికి ఒక్కటే కాలేజి. మరి పల్లెటూరు గాదు. అంత బస్తీ కాదు, ఒక విధంగా బస్తీ అనే అనుకోవచ్చు. బస్ స్టాండు, పోస్టాఫీసు, రెండు సినిమా హాల్స్, ఒక పబ్లిక్ గార్డెన్, స్టేట్ బాంక్, ఆంధ్రా బాంక్, కో—ఆపరేటివ్ బాంక్, పంచాయతీ సమితి, మార్కెటింగ్ యార్డ్—ఒక్కొక్క బిల్డింగ్ చాలా అందంగా కన్పిస్తాయి. కాలేజి ఊరికి మూడు మైళ్ళ దూరం. రోజూ ఉదయం ఒకసారి, సాయంత్రం ఒక సారి బస్ వేస్తారు. ఎక్కేవారు ఎక్కుతారు. మిగిలిన స్టూడెంట్సు ఆర్.టి.సి.బస్ లేదా రిక్షాలు. ఆటో ఒక్కటే ఉంది. అది ఊరి వ్యాపారుల వరకే పరిమితమా అన్నట్లు ఎప్పుడూ వారినే తిప్పుతుంటుంది. చుట్టు ప్రక్కల అన్ని పల్లెటూర్లు కావటం వలన, ప్రైవేటు కాలేజి కావటం వలన ఫీజు లెక్కువైనా చాలా మంది అక్కడే జాయిన్ అవుతారు. స్టాఫ్ చాలా మంచిది. కాలేజీకి మంచి పేరు వచ్చింది. సర్వం టేజి బాగా వస్తుంది.

అయితే ఆ కాలేజికి లేడీ లెక్చరర్ ఎప్పుడూ రాలేదు ఈ ఆరుఏళ్ళలో. హైదరాబాద్‌నుండి వస్తుందట. ఇంగ్లీషు మేడమ్—మీరాదేవి. ఏజ్ ట్వంటీ య్యెట్. బ్యూటిఫుల్ ఫేస్. ఇదే మొదటి అప్పాయింట్ మెంట్ 'ఎప్పుడొస్తుందా? ఎలా ఉంటుందా' అని అందరి ఆత్రత. ఆటో ఆగింది గేటుముందు. మీరి ఇచ్చి దిగింది. ఆటో బుర్రుమంది. దిగులుగా వెనక్కు చూసింది ఆటోకేసి. తన అప్తురాలు ఎవరో దూరమైనట్లు అన్పించింది, పది నిముషాలకే. ఆవరణలో అడుగు పెట్టగానే గుండె గుభేలు మంది. కాళ్ళు ముందుకు సాగం అంటూ మొండికేస్తున్నాయి. బలాన్నంతా పాదాల్లోకి తెచ్చుకుంటూ, మెల్లగా పళ్ళు బిగబట్టి అడుగులు వేసింది. కామ్‌గా అయిపోయింది ఆవరణంతా.

'హేచ్' మన్నా రొకరు. 'కాక్' మన్నారు మరొకరు. పెద్దగా నవ్వులు. నాలు గడుగులు వేసింది.

"అరేయ్, ఈ రోజే తాంబూరాకు ఆర్డర్ ఇవ్వండిరా?"

"ఎందుకురా? ... హో ... కృష్ణుడి కోసం పాటలు పాడటానికా" ... గొల్లుమన్నా రందరూ ... గుండెలు బిగపట్టుకుని, ఎవరో తరుము కొస్తున్నట్లుగా ప్రిన్సిపల్ రూములోకి నడిచి, 'అమ్మయ్య' అని ఊపిరి పీల్చుకుంది మీరాదేవి.

* * *

బి. ఎ. ఫైనల్ క్లాసుతో ఆఖరు. ఈ రోజు కాలేజి కార్యక్రమం ... ఇంతవరకు అన్ని క్లాసుల్లో ధైర్యంగా లెసన్స్ చెప్పి, వారిచేత జవాబులు చెప్పించి

హిమబిందు

వారందర్నీ పొమ్మని పంపింది. అందర్నీ పరిచయం చేసుకుంది—పెద్దదిగి. బి. ఎ. ఫైనల్ క్లాసులోకి అడుగు పెట్టింది.

"హోస్" మన్నా లోకరు...వెళ్ళి టేబుల్‌లో వెదుకుతుంది. బుక్ చేతిలోకి తీసుకుంది. బుక్ నుండి ఓ కాగితం క్రింద పడింది. తీసుకుని మడత విప్పింది.

"ఈ ఒక్క రోజు ఆగకూడదూ! రేపు మా లీడర్ వస్తాడు" అని ఉంది. అంతే. వెంటనే బయటకు వచ్చి స్టాఫ్ రూమ్‌లోకి వచ్చి చూస్తుంది.

* * *

ఒక పెద్ద కుటుంబం గల ఇంట్లో రూము తీసుకుని ఉంటోంది విశాలాక్షి. ఇంటి యజమానికి ముగ్గురు కొడుకులు, నలుగురు కూతుళ్ళు. ఇద్దరు ఆడపిల్లలు, ఇద్దరు మగపిల్లలు ఉంటారు. వీరిలో ముగ్గురి పెళ్ళిళ్ళు అయ్యాయి. ఇంటర్ ఫస్ట్ ఇయర్, సెకండ్ ఇయర్ ఇద్దరు పిల్లలు. టెన్త్, నైన్త్ ఇద్దరు పిల్లలు చదువుతున్నారు. వీరిని చూస్తే ఇంటి దగ్గర ఈ జీతం మీద ఆధారపడి కాలేజీలో చేరి

ఆనాడూ ఈనాడూ కొందరి చర్మ సౌందర్యం ఒక్కటే!

పియర్స్ అందించే వాజూకుతనాన్ని మీ చర్మానికి సమకూర్చండి. సబ్బుల తయారీలో ఓ శతాబ్దపు అనుభవం వ్యటికం పలె గల ఈ ప్రతి ఒక్క సబ్బులోనూ ఇమడ్చబడింది. పియర్స్ యొక్క సౌమ్యత, స్వచ్ఛత ఈ సబ్బు ద్వారా మీరు చూడవచ్చు.

పియర్స్ మీ చర్మాన్ని యవ్వనంగా, సుకుమారంగా ఉంచుతుంది

హిందూస్థాన్ లీవర్ వారి నిర్మాణం. [illegible]

[illegible] ఆ [illegible] మిాారాదేవిని [illegible] ఇవ్వాలని చెప్పారు. అని క్లాసులో [illegible] ఒక [illegible] అందం గా అనిపించింది. క్లాసులో నుండి వచ్చేటప్పుడు అందరూ ఒకటి పెట్టి ఫీజు, డ్రాయింగు, టాయిలెట్ సామాను తెచ్చింది— అవి అప్పుడేసి. 'ఫస్ట్ క్లాసులో అప్పుడు తీసుకోవాలి ఈ అందరూ' అని అంది. మిాారా డిగ్రీ క్లాసులో చేరుతుంది. క్లాసులో చాలా [illegible] సరదాగా గడిచాయి. బి. ఏ. క్లాసులోకి వెళ్ళా అంటే భయంగా ఉన్నా, చివరికి అలవాటైంది. ఐదు నిమిషాలు అతి నిశ్శబ్దంగా గడిచింది. అందరి పేర్లు అడిగింది. వెనక బెంచీలు రెండు ఏం పట్టాలేదు. గ్రామరు మొదలు పెట్టింది. ఒక్కొక్కళ్ళు చెప్పలేదు. 'డిగ్రీ స్టూడెంట్సు—డి గ్రీ చేయలేకపోతున్నారు. ఈ రోజు డిగ్రీ చదివి.. [illegible]. గ్రామర్ అంటే తెలుసా మీకు?'

"సరే, ఈ రోజు గ్రామర్‌లో కొన్ని ముఖ్యమైన పాయింట్లు చెబుతా.

"పిదవాడు [illegible] మొదలు పెట్టింది లేడీ పంతులమ్మ..." గొణుక్కున్నారెవరో. తల దించుకుంది క్షణం. ఎవరూ మిాారాదేవి అడిగిన దానికి సమాధానం చెప్పలేదు. అందరూ నవ్వుతున్నారు. కొంత మంది తెలివిగలవాళ్ళు ఉన్నారు. వారు దబ్బున్న వాళ్ళు మాట్లాడి తిరగటం వల్లనే చెడిపోతున్నా రనుకొంది. నవ్వులతో, అవమానాలతో ఎలాగో క్లాసు అయిందనిపించింది. వారం రోజులు గడిచాయి. ఈ వారం రోజులు వెనక బెంచీలు రెండు ఖాళీయే. మొత్తం అరుగురు. ఆ రోజు క్లాసు జరుగుతూంది.

"మిస్టర్ మదన్! స్టాండప్. . ."

"వా! ఎంత స్వీట్‌గా పిలిచారు మదన్ అని! ఇంకొక్కసారి పిలవరూ. . ." లేచి నుంచున్నా రెవరు... మళ్ళీ నవ్వులు.

"మిారెందుకు రాలేదు ఇన్నాళ్ళు క్లాసుకు?". . . కోపంగా అడిగింది మిాారా.

"వా ... కోపంతో సత్యభామను మరిపిస్తున్నారు. నేను కృష్ణుడినైతే. . ." ఆ రెండు బెంచీల వరకే వినిపించేట్లు అన్నాడు. మళ్ళీ నవ్వులు...ఎందుకు నవ్వారో మిాారాదేవికి అర్థంగా లేదు. ఆమెకు వినపడ లేదు. వెనక బెంచీలలో ఎవ్వరి పేరు మిాారాదేవికి తెలియదు. మదన్ క్లాసంతా తనదే నన్నట్లు తిరుగు తుంటాడు కాబట్టి అందరి నోళ్ళలో అతని పేరే తిరగటం వలన అతని ఒక్క పేరు తెలుసు.

"మిా రెండు బెంచీలే నిలబడండి. . ." ఎవరూ లేవలేదు.

"స్టాండప్!" కోపంగా అంది.

"[illegible] రాలేదని అడుగుతారే?" అన్నారు. [illegible]

"[illegible] . . ."

"[illegible]" [illegible] అన్నాడు [illegible] అతని [illegible] [illegible] [illegible] కొంత [illegible] [illegible]

"[illegible] స్టాండప్" అని [illegible] మిాారాదేవి వెనక [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] అన్నట్లు ఒకరు చెప్పుకున్నారు.

"చూడండి, లెసన్ ఇంగ్లీష్ లేని వాళ్ళు బయటకు వెళ్ళొచ్చు." వెంటనే రెండు బెంచీల వాళ్ళు లేచారు. వెళ్ళి బయటకు వెళ్ళిపోయారు.

"జస్ట్ మినిట్.." అంది. మదన్ ఆడపిల్లలు కూర్చున్న బెంచిమిాద బుక్ ఉంటే, దానిమిాద చేయి ఆనించి నిలబడ్డాడు. ఆడపిల్లలంతా వెనక్కి జరుగుతున్నారు భయపడుతూ.

"మిస్టర్ రాము, శేఖర్! మిారుకూడా వెళ్ళా లనుకుంటున్నారా? చూడండి చదువు సరదా కోసం కాదు. భవిష్యత్తు కోసం, బ్రతకటం కోసం. ఈ వయస్సులోనే జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఏ మాత్రం ఎక్కువ చేసినా, ఏ మాత్రం [illegible] తో వాళ్ళ బాధపడాల్సి వస్తుంది. ఇన్ని ఫీజులు కట్టి ఇన్ని బుక్స్ కొంటున్నారు, ఎవరి కోసం ఇదంతా? మిా రంతా ఇంట్లో వాళ్ళ జీవితం మిాదనే చదువు తున్నారు? ఈ సమాజంలో గౌరవనీయమైన వ్యక్తిగా పెరగాలని మిాలో ఒక్కరికైనా లేదా? మదన్‌కు డబ్బు ఉంది. సరదా కోసం, టైంపాస్ కోసం ఏదో కాలక్షేపం కోసం చదువుతున్నాడు. మరి మిారు! తెలివి గల పిల్లలైవుండి, తెలివిగలవారై సమర్థత ఉండి ఎందుకిలా చెడిపోతున్నారు? నా బ్రదర్స్‌గా అనుకుంటూ మిాకో మాట చెబుతాను. మిా లైఫ్‌ను వేస్టు చేసుకోకండి. రాము! ఇంగ్లీషు గ్రామర్‌లో ప్రూఫ్ అని మిా అన్నయ్య నాతో చెప్పాడు. చెప్పించుకునే ప్రయత్నం చేసి సాధించాలి కాని, ఇప్పటికైనా వెనకొచ్చుకుంటావా? శేఖర్! మిా నాన్న కొడుకు అమ్మ నిన్ను చదివిస్తున్నాడే? అతనికి ఏమిటి నువ్విచ్చే ప్రతిఫలం? ముసలితనానికి ఇంకా బాధ పెట్టటమేనా? కూర్చోండి... ప్లీజ్. క్లాసులోకి రండి."

"అరేయ్! ఎప్పుడొచ్చార్రా?" వెటకారంగా అడిగాడు మదన్. శేఖర్, రాము వెనక్కి వెళ్ళి బెంచీల్లో కూర్చున్నారు సరాసరిగా. మదన్ నిప్పులు కురుస్తున్నట్లుగా ఉన్న కళ్ళతో మిాారాదేవిని ఒకసారి చూసి, బూటు కాలితో తలుపును తన్ని వెళ్ళిపోయాడు కోపంగా. మిగతా నలుగురు జూనియర్ హిప్పీలు అతన్ని అనుసరించారు. ఆ రోజు మిాారాదేవి క్లాసులో ఎన్నెన్నో విషయాలు చెప్పింది. "గ్రామర్ రోజు చెబుతాను. మిాకు రాకుంటే స్పెషల్‌గా క్లాసు తీసుకుని చెప్తాను. ఈ సారి ఎగ్జామినేషన్‌లో ఫుల్ మార్క్సు రావాలి" అంటూ ప్రోత్సహించి లెసన్ మొదలెట్టింది. శ్రద్ధగా వింటు ఉంటున్నా, ఇంకా

డా॥ వి. వి. కె. రావ్, B A

[illegible]
'[illegible]' చికిత్స). [illegible]
[illegible]
డా [illegible] క్లినిక్,
తి. వి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్: 700
SUVARNA

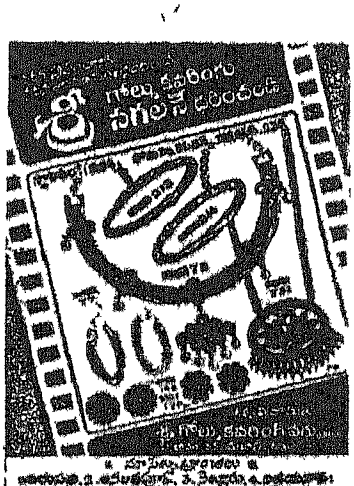

మిాకు బేబి / బాబు కావాలా!

అనగేమిక్, ఆధునిక వైద్య చికిత్సలచే విరాశ చెందిన సోదరీమణులు ఆ లోపము లేకుండా సంతాన వంతులుగా ఇచ్చిన దొహాస్త్రతో వ్రతము గలదు. శ్రీ [illegible] విచారణ తీర్పులు.
ఇతర వివరములకు:
శ్రీ నాగార్జున మహౌషధ కుటీరం,
రైల్వేస్టేషన్ వద్ద, కామాలయం వీధి,
తెనాలి — 2.

ఉత్సాహంగా చెప్పసాగింది మీరాదేవి.

* * *

వారం రోజులు గడిచాయి. ఈ వారం రోజులు మదన్ క్లాసుకు ఎటెండ్ కాలేదు. మీరాదేవి వెంట పడుతున్నాడు బృందంతో. మీరాదేవి సాధ్యమైనంత వరకు స్టాఫ్ లెక్చరర్స్‌తో కలిసే వెళుతుంది. ఎక్కువ మంది ఏభై పిళ్ళు పైబడ్డవారే ఉన్నారు లెక్చరర్సు. ఇద్దరు ముగ్గురు నలభై, ఏభై అయిదు మధ్యలో ఉన్నవారు. అందరూ మీరాదేవిని అమ్మా అనో, పేరు పెట్టో పిలుస్తారు. ప్రిన్సిపల్ అభిమానాన్ని చూరగొన్నది కొద్ది రోజుల్లోనే. ఆ రోజు. . . స్టాఫ్ రూమ్‌లోనే చీకటి పడింది ఇంగ్లీషు పేపర్లు దిద్దుతుంటే... 'అరె ముకుందరావుగారు, రాజారావు గారు వెళ్ళిపోయినట్లున్నారే' అనుకుంటూ బాగ్ అందుకుని గబ గబ బయటకు నడిచింది. శీతాకాలం పొద్దు... ఆరింబావుకే చీకటి పడింది. గేటు తీసుకుని బయటకు వచ్చి గేటు మూసేసింది.

"ఇదిగో, గోవిందూ! ప్రిన్సిపల్‌గారికి చెప్పు నేను వెళ్ళానని..." అంటూ ముందుకు నడవబోయినదల్లా ఉలిక్కిపడింది. చింతచెట్టు క్రింద మదన్, అతని బృందం. గుండె ఝల్లుమంది. గబగబ అడుగులు వేసింది. 'మూడు మైళ్ళు నడవాలి. . . ఎలా? బస్సులుకూడా ఇప్పుడులేవే? ఎలా?' గబగబనడవసాగింది. వెనక ఆ బృందం నవ్వుకుంటూ వస్తున్నారు. . .

'ఇప్పు డేదన్నా అయితే.. ఇంట్లో అందరూ తిడ్తుంటున్నా ధైర్యంగా ఇంత దూరం వచ్చిందే. ఇందుకేనా?'

"విడవనే వాలుకనులదానా, వయారీ హంస నడక దానా. . ." కళ్ళ వెంట నీళ్ళొచ్చాయి మీరాదేవికి.

"ఎల్లో పిలా యంగ్ లేడీ, వెనక్కి చూడు. ఒకటే ముద్దు. . ." నడక వేగం పెంచింది. ఖాళీ రిక్షా ఒకటి వస్తుంటే ఆపింది.

"నేను రానమ్మా, ఇంటి కెళుతున్నా" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు వాడు.

తన కెప్పుడూ ఇలా కాలేదు. పుట్టి పెరిగింది హైదరాబాదులో. బస ఎక్కి వెళ్ళి, అలాగే వచ్చేది. అదేమి భయం. భయం, పిరికి ఉన్నవాళ్ళు అమెరికాలో ఉన్నా ఒకటే, శుద్ధ పల్లెటూళ్ళో ఉన్నా ఒకటే. తన వెంట పడటం అన్నది ఇప్పుడే జరుగుతుంది. వెనక్కి తిరిగింది. చాలా దగ్గరగా ఉన్నారు వాళ్ళు. ఏదో ఏదో వాగుతూనే ఉన్నారు. ఎదురుగా టార్చిలైటు. రాఘవయ్యగారు... ఆయన్ని చూడగానే ప్రాణం లేచివచ్చి నట్లనిపించింది.

"బాబాయిగారూ" అంది ఆనందంగా.

"నీ కోసమే వస్తున్నా నమ్మా. లేటయిందేం? వీరంతా ఎవరు. . ."

"ఆ వాళ్ళు... నా స్టూడెంట్సు. ఒక్క దాన్ని వెళతానులే అన్నాను. వాళ్ళు వింటేనా... ఫరవాలేదు, మేడమ్, మా ఇంటి దాకా దిగబెడతాం అని ఒకటే గొడవ. . ."

"అలాగా. మీ రెళ్ళండోయ్. పదమ్మా. . ." మీరాదేవి, రాఘవయ్య నడిచిపోయారు.

మదన్ మనసు కుతకుత లాడింది. "ఎన్ని అబద్ధాలు చెప్పింది. ఇంటివరకు దిగబెడతా మన్నామా? అరేయ్! ఏలాగైనా దీన్ని ఒకపట్టు పట్టాలి. చాలా బాగుంది రా...

ఇంకా పెళ్ళి కాలేదు. ఏమంటారు?" "సరే" అన్నా రందరూ.

ఏమ చేసుంటారు? ఆ కాలేజి కట్టించింది మదన్ తండ్రి. అధికారం అంతా అతని చేతిలో ఉంది. అందుకనే స్టాఫ్‌కూడా భయపడతారు మదన్‌ను ఏమన్నా అనాలంటే.

* * *

క్లాసు రూములో అడుగు పెట్టి అలాగే ఆగి పోయింది. రాఘవయ్యగారి అమ్మాయి, మదన్ చివర బెంచిలో దగ్గరగా కూర్చుని ఉన్నారు. క్లాసంతా ఖాళీగా ఉంది. సిగ్గు పడుతూ, నవ్వుతూ ఉంది నీరజ.

"నీరజా!" బిగ్గరగా పిలిచింది. ఉలిక్కి పడి లేచింది. రూమ్ పక్క నుండి నలుగురు అమ్మాయిలు పరుగున లోపలికి రాబోయి, గుమ్మంలోనే ఆగి పోయారు.

"మదన్! నువ్వెళ్ళు. మీ అయిదుగురు స్టాఫ్ రూమ్‌లోకి రండి" అంది. ఆమె వెంట వారు నడిచారు. నీరజను చేయి పట్టుకుని ఆపాడు మదన్.

"మేడమ్! పిచ్చి పిచ్చి వేషాలు వెయ్యొద్దు. నాతో వైరం పెట్టుకోకండి. . ."

అతని మాటలు లెక్క చేయనట్లే అతని చేతి నుండి ఆమె చేతిని లాగి తీసుకుని వెళ్ళింది.

* * *

"మా రంటే మదన్‌కు ప్రేమట. ఒక్కసారి ఎలాగో మిమ్మల్ని తన రూముకు తీసుకొస్తే నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానంటున్నాడు" అంది మెల్లిగా నీరజ.

"అవునండి. అందుకనే మమ్మల్నందర్నీ బయటకు వెళ్ళగొట్టి తనతో మాట్లాడాడు."

"అది సరే. అసలు మీ రంతా అతనికి సాయం అనటం ఏమిటి? ఆడపిల్లలై ఉండి అన్ని చూస్తే చాలు అవి మురిసి పోవటమేమిటి? చూడండి, ఆడ జీవితం చాలా విలువ. ఎలాంటి నింద వచ్చినా ఉత్తగానే తెగిపోతుంది ఆ పొర. హద్దులో ఉండటం నేర్చుకోండి, పిచ్చి పిచ్చిగా పిక్నిక్‌లని, సినిమాలని తిరగకండి. మిగతా క్లాసులు, ఆడ పిల్లలు చూడండి. ఎంతో బుద్ధిగా ఉంటున్నారు. మీ క్లాసు ఆడపిల్లలే ఇలా తయారయ్యారు. ఇంటర్ ఎలా పాసవుతారు? చదువులో, వయసులో మీ కంటే పెద్ద దాన్ని. నేను కాలేజీకి వచ్చిన మొట్టమొదటి రోజు ఎందు కలా నవ్వారు?" సీరియస్‌గానే అడిగింది.

"అబ్బే, మేము నవ్వలేదు, మేడమ్. బి. ఎ. ఫైనల్ వాళ్ళే నవ్వింది."

"అయితే నవ్విన వాళ్ళు తెలుసుగా? వారిని పిలుచుకు రండి. . ."

"మే ... మేడమ్" అన్నారు తడబడుతూ.

"మేడమ్ కాలేజికి వస్తుంది. ఆమెకు కొత్త. ఆమెను ఎలా రిసీవ్ చేసుకోవాలనే ఆలోచన ఒక్కరికైనా తట్టిందా? మీరూ మగపిల్లలతో కలిసి నవ్వుతారా? ఫరవాలేదు, మేడమ్‌కు ఎవరైనా మార్కులు వేయవచ్చు అందంలో అని నవ్వుతూ రఘుస్సి అన్నది. వెంటనేస్టూడెంట్సంతా ఎలావచ్చారు? అందానికి మార్కులు నువ్వే వేయాలా? మీరూ ఒక పాటకి లెక్చరర్స్ ఇవ్వాల్సి వస్తుంది. అప్పుడు

ఉచితము : ఉచితము
తెల్లమచ్చలు
అన్నిరకాల మచ్చలను, దియున్నరంగును మా ప్రఖ్యాత మందు అయిదు రోజులలో మాన్పును. త్వరలోనే చర్మము మామూలు రంగు పొందును. ప్రచారము నిమిత్తం ఒక సీసా మందు ఉచితంగా పంపబడును. వెంటనే వ్రాయండి. వివరాలకు
BHARAT AYURVEDASHRAM
P. O. Katri Sarai (Gaya)

తెల్ల జుట్టు
రంగుపూతలతో కాదు. మా 'శ్రీ రంజక్' ఆయుర్వేద తలనూనె తెల్లజుట్టును తిరిగి సహజమైన నల్లరంగుగా మార్చును. అంతే గాక అది మెదడుకు చలువనిచ్చే టానిక్. వెల రు. 12/—. తృప్తి కరమైన ఫలితమునకు రు. 27/— తో 3 సీసాలు వాడండి.
SHYAM
AYURVED BHAVAN (S.9)
P.O. Katri Sarai (Gaya)

రాలీ - ఫాన్
Rallifan
stands the test of time-beautifully
DELITE

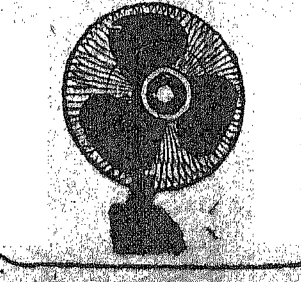

మీకే ఇలాంటివి ఎదురైతే ఎంతో ఫీల్‌గారా? మీకు నేను చెప్పేదల్లా ఒక్కటే. మీరు ఇక్కడకు వచ్చింది చదువు కోసం. అంతేకాని, సరదాగా ఎంజాయ్ చేయటం కోసం అని మరిచిపోండి. ఇక వెళ్ళచ్చు. . ."

అంతా బయటకు వెళ్ళి రెండు క్షణాల్లో తిరిగివచ్చి, "సారీ, మేడమ్! మీ మనసు నొప్పించాం. . ." అన్నారు మాటలు కూడదీసుకుంటూ.

"అవును. నా మనసు చాలా నొప్పించారు. ముందు ముందు ఇలాంటి పొరపాట్లు చేయకండి. . . అదే నేను చెప్పేది. . ." అంటూ బుక్ అందుకుంటూ వారి కంటె ముందుగానే క్లాసుకు వెళ్ళింది మీరాదేవి.

* * *

నాలుగు రోజులు గడిచాయి. ఇప్పుడు అంతా ఆమెను అభిమానించే వారే. భయానికి భయం, చనువుకు చనువు ఉన్నాయి ఆడపిల్లలకు ఆమె దగ్గర. బి. ఎ. ఫైనల్‌కు వెళ్ళాలంటేనే ఇంకా కలుగుతుంది. క్లాసులోకి వెళ్ళి, కుర్చీలో కూర్చుని బుక్ తెరిచింది. చాక్‌పీస్ తీసుకుని అటూ ఇటూ ఆడిస్తూ నిన్నటి లెసన్‌లోని క్వశ్చన్ అడుగుతోంది. వెనక రామం, జేమ్సు ముందు బెంచిలోకి మారారు. వెనక నలుగురు నిలుచుని ఉన్నారు.

"ఊఁ. ఇక కూర్చోండి" అంది విరాగ్గా. కోపంగా చూస్తూ కూర్చున్నారు నలుగురూ.

టేబుల్ అంచును వేళ్ళతో అటూ ఇటూ రాస్తూ ఉలిక్కిపడింది. 'డియర్ మీరా. ప్లీజ్ వన్ లవ్లీ కిస్' అని వ్రాసి ఉంది చిన్నగా...తెల్లటి అక్షరాలు. మెల్లగా అటూ ఇటూ వేళ్ళు కదిలిస్తూ చెరిపి వేసింది అక్షరాలను. క్లాసు ఎలాగో అయిందనిపించింది. 'కాలేజి వదిలి పెట్టాం. మీ గూట్ల నుండి బయటకు రండహో" అంటూ గణగణ బెల్ మోగింది. అంతా బయటకు వచ్చారు. మీరాదేవి స్టాఫ్‌రూమ్ లోకి వచ్చి అర్ధ గంట సేపు కూర్చుంది. వస్తారా అని అడిగిన స్టాఫ్‌కు 'అయిదు నిమిషాల్లో వస్తాను, మీరు వెళ్ళండి' అంటూ పంపివేసింది. అంతా వెళ్ళిపోయారు. ప్రిన్సిపల్‌గారొక్కరు రూములో కూర్చుని ఏవో ఫైల్సు చూస్తున్నారు. మెల్లగా బి.ఎ. ఫైనల్ క్లాసులోకి వెళ్ళింది. అక్కడ నలుగురూ గుంపుగా నిలబడి ఉన్నారు. చదివిందా అని ఒకరు, చదవకుంటే ఎలా చెరుపుతుందని మరొకరు అనుకుంటున్నారు. తలుపు మీద చూపుడు వేలు ముడిచి టకటక మనిపించింది. వెనక్కు తిరిగారు నలుగురూ. ఇద్దరు గబగబ వెళ్ళిపోయారు. మిగిలిన ఇద్దరూ నిలబడిపోయారు. మదన్ బింకంగా నిలబడ్డట్లుగా నిలబడ్డాడు. వచ్చి కుర్చీలో కూర్చుంది. వాడెదురుగా తను. టేబుల్‌కు ఆనుకుని మదన్, అతని ఫ్రెండ్ నిలబడి ఉన్నారు.

"అదేమిటి—అలా నిలబడి పోయారు. డియర్ మీరా, ప్లీజ్ వన్ లవ్లీ కిస్ అని ధైర్యంగా వ్రాసి ఇప్పుడేమిటి అలా నిలబడి పోయారు?" చిరునవ్వుతో అడిగింది మీరాదేవి. తెల్లబోయి చూశారు ఇద్దరూ. పకపక నవ్వింది.

"చూశారా—అనుకోవటానికి, ఆచరణకు ఎంత దూరమో? ఆ! బైదిబై ఒక్కొక్కరికి ఒకటి కావాలా? మీ గ్రూపంతటికి ఒకటి గావాలా? కమాన్ రండి. నా కేం అభ్యంతరం లేదు." కుర్చీ నుండి లేచి వారి దగ్గరకు వచ్చి అంది.

చెమటలు పోశాయి ఇద్దరికీ. భయంగా చూశారు ఆమె కేసి..."చూడు, మదన్! నువ్వు చెడింది కాక మిగతా వారిని ఎందుకు చెడగొడతావు! ఇంత మంచి మంచి స్నేహితుల మధ్య నువ్వు మంచిగా ఉండ కూడదూ! ఇది మీ కాలేజి ... కాదన్ను. అలా అని నీ అధికార మేమిటి? అందరిలాగా నువ్వూ ఒక స్టూడెంటువి. అంతే ... నా వెంట పడుతున్నావు? నాలో ఏం చూసి? నా జీతం మీద బ్రతికే వాళ్ళు నా వాళ్ళు ఉన్నారు. నిన్న పోస్టాఫీసులో నన్ను చూశావుగా— ఏభై రూపాయలు ఉంచుకుని మిగతావి ఎమ్. ఓ. చేయలేదూ! అదే నువ్వు ఒక్క పూట నీ ఖర్చుకు పెట్టుకోవచ్చు. పాపం, డబ్బుకు ఇబ్బంది పడుతున్నట్లుంది. ఏదైనా వ్యాపారం చేసుకో కూడదూ అని

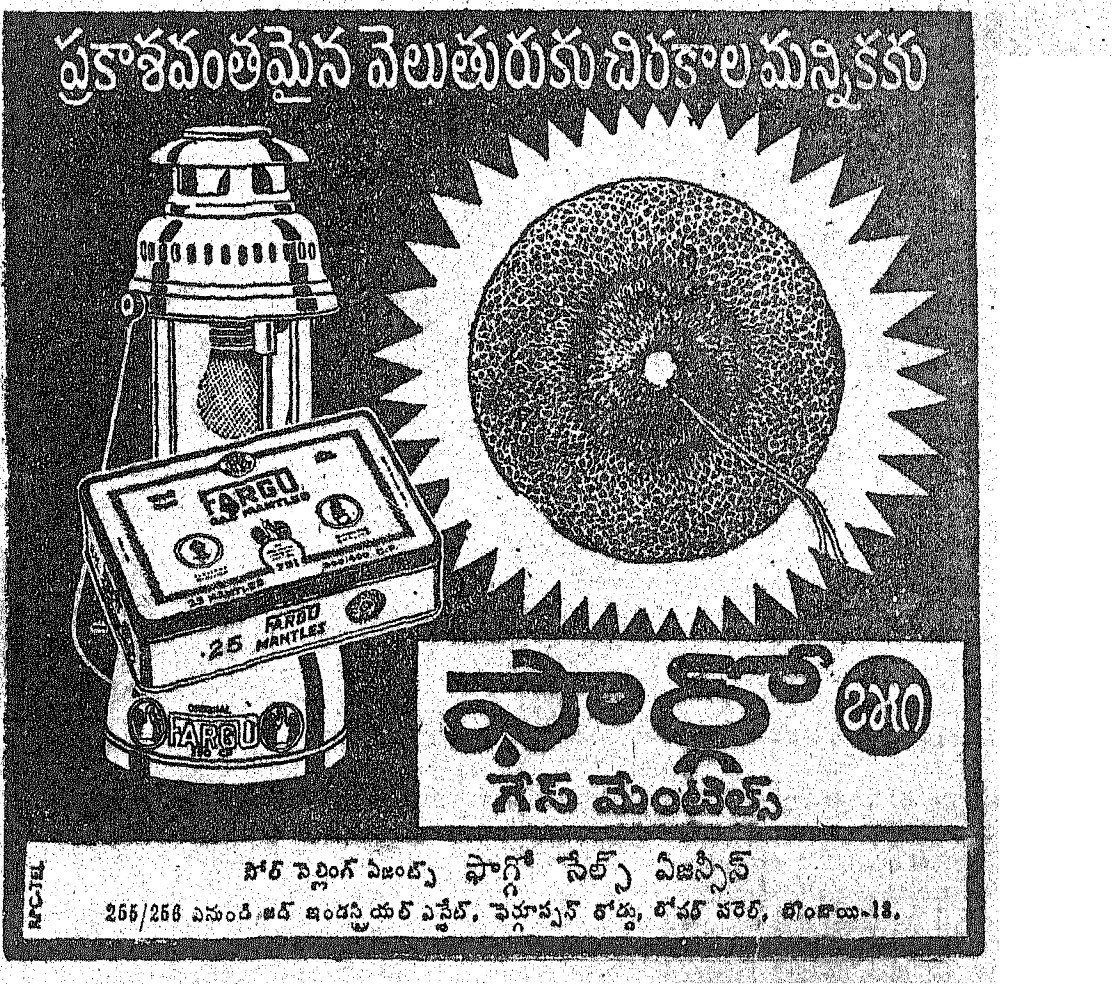

గుసగుసగా అనుకుంటుంటే నేనెంతో బాధపడ్డాను. ఇదేనా నన్ను మీరు గౌరవించేది? ఇదేనా నన్ను అర్థం చేసుకుంది? నా కెంతో అండగా ఉండి సహాయం చెయ్యాల్సిన మీరు ... నా వెంటపడి నన్నల్లరి పెట్టటమా? రిపోర్ట్ ఇవ్వలేక కాదు, బాబూ... ఏం లాభం ... ప్రిన్సిపల్ గారు స్ట్రిక్ట్ ... పనిష్ చేస్తారు, ఏవేవో అంటూ మీ చదువు ఆగడం అవుతుంది. ఎంతో పెద్ద గొడవగా తయారవుతుంది. మీ తప్పైనా, అది నా మీదనే రుద్దుతారు. ఫలితం... ఉద్యోగం ఊడగొట్టడం ... నేను కాకపోతే ఇంకో మేడమ్ వస్తుంది. ఆమెనూ ఇలాగే చేస్తారా? కేవలం ఉద్యోగం ఆధారంతో బ్రతుకుతున్నాను గాబట్టి మీరెన్ని మాటలన్నా, ఎన్ని పాటలు పాడినా, నా వెంటబడుతున్నా ఏమీ అనలేక పోతున్నాను. కమాన్ రండి. ఒక్క ముద్దుతో ఈ బాధంతా పోతుంది అంటే క్షణంలో అయ్యే పని...ఇదే హాయి 'లవ్లీ కిస్' ఎంత తేలిగ్గా మాట్లాడావు!" నిర్లిప్తంగా నవ్వింది. ఇద్దరూ వెనక్కు తిరిగారు. ఎదురుగా బెంచీలో ప్రిన్సిపల్ గడ్డం క్రింద రెండు అరచేతు లుంచుకుని కళ్ళజోడు నుండి చూస్తూ శ్రద్ధగా వింటున్నాడు. మదన్ అరచేతుల్లో చెమట పట్టింది. మీరాదేవి ఎదురుగా ఇద్దరు నిలబడి ఉండటం వల్ల అతన్ని చూడలేదు. ఇద్దరూ గది దాటి బయట పడ్డారు తడబడుతున్న అడుగులతో. మీరాదేవి క్షణంసేపు నిలబడి చకచక బయటకు వచ్చింది. ప్రిన్సిపల్ బయటకు వచ్చివెళుతున్న మీరాదేవిని పిలిచి చెప్పాడు.

"నీకోసం ట్రాన్స్ఫర్ ప్రయత్నం చేస్తున్నా నమ్మా. ఈ మధ్య హైదరాబాదులోనే ఒక పోస్టు ఖాళీ అయిందని తెలిసింది. నీకూ వీలుగా ఉంటుంది. ఏమంటావ్?"

"థాంక్యూ, సార్! థాంక్యూ వెరీ మచ్. అంత కంటే నాకు కావాల్సింది ఏముంది, వస్తానండి" అంటూ వెళ్ళిపోయింది గబగబా. 'ప్రిన్సిపల్ ఏమీ అడగలే దేమిటి?' ఇదే ప్రశ్న మీరాదేవి మనసు నిండా ... 'మీరాదేవి నాతో చెప్పలేదేమిటి ఇలా అని' వెళుతున్న ఆమెను చూస్తూ అనుకున్నాడు ప్రిన్సిపల్.

* * *

వారం రోజులు గడిచాయి. అలంకరించుకోవటం కూడా చాలావరకు తగ్గించివేసింది. ఇస్త్రీ లేకున్నా ఉతికిన చీరే కట్టుకుని వెళుతుంది. హేండ్‌బాగ్‌లో టాయిలెట్ సామాను ఉండేది ఎప్పుడూ ... ఇప్పుడు అవన్నీ తీసేసింది. ఉదయం అద్దంలో ఒక మారు చూసుకుంటే మళ్ళీ సాయంత్రం ముఖం కడుక్కుంటేనే అద్దంతో పని. మదన్ వారం రోజుల నుండీ కాలేజికి రావటం లేదు.

"మేడమ్ ... మేడమ్..." పరుగున వచ్చింది నీరజ.

"ఏమిటి, నీరజా, హడావుడిగా వచ్చావు?" ఎదురొస్తూ అంది మీరాదేవి.

"అదే ... మదన్ లేడండీ ... బి. ఎ. ఫైనలియర్ స్టూడెంటు. అత నెంత మారిపోయాడని. ఏ ... అసలు గుర్తుపట్టలేదు."

"ఏం మారాడు?" అంది కుతూహలంగా.

"అహా...మీరు చూడాలేగాని చెప్పలేను" అంది చిరునవ్వుతో నీరజ.

* * *

బుక్ చేతిలోకి తీసుకుంటూ ఎదురుగా చూసి ఉలిక్కిపడింది. "మదన్! నువ్వేనా?" వైట్ షర్ట్, వైట్ పాంట్‌లో మల్లె పూవులా కన్పించాడు తాజాగా. భుజాల వరకున్న జుట్టు కాస్త తగ్గి చక్కటి క్రాప్‌గా తయారయింది. మెడలో చెయిను లేదు. పాట్లో తమలపాకు లేదు. వెనకటి మదన్‌కు, ఇప్పటి మదన్‌కు కలిసినవల్లా ఆ మీసాలు, కుడిచేతికి రిస్ట్‌వాచీ. అంతే. అలా చూస్తున్న మీరాదేవిని చూసి ఇబ్బందిగా కదిలాడు బెంచీ మీద. ఇంకా అలాగే చూస్తున్న ఆమెను చూడలేక గబగబా క్లాసు బయటకు వెళ్ళిపోయాడు, 'మిస్టర్ మదన్' అని మీరాదేవి పిలుస్తున్నా విన్పించుకోకుండా.

* * *

ప్రిన్సిపల్ గారి సహాయంతో ఎలాగైతేనేం హైదరాబాద్ ట్రాన్స్ఫర్ నిజమైంది. మీరాదేవి మనసు ఉయ్యాల లూగింది. ఇక ఈ గొడవ లుండవు. హాయిగా ఇల్లు, తల్లి, చెల్లెళ్ళు, తమ్ముళ్ళు ... ఎప్పుడెప్పుడు వారిని చూస్తామా అని ఉవ్విళ్ళూర సాగింది ఆమె మనసు. అందరూ గొడవ పెడుతున్నారు ఇక్కడే ఉండాలంటూ. స్ట్రయిక్ చేస్తామంటున్న వారిని ఆపి ఎలాగో నచ్చ చెప్పింది. ఆడపిల్లలు సరేసరి, ఏడుపు ముఖాలతో నిల్చున్నారు ఒక్కొక్కరు. గ్రామరు సగంలో ఉంది. మళ్ళీ మీ అంత బాగా చెప్పేవారు మాకు దొరకరు, ప్లీజ అంటున్నారు. అందరికి చిరునవ్వుతోనే వీడ్కోలు ఇచ్చింది. రాఘవయ్య గారి కుటుంబం మరీ బాధపడింది. తనకూ వీరిని విడిచిపెట్టి వెళ్ళాలంటే బాధగానే ఉంది. కన్నీళ్ళతో సెలవు తీసుకుంది వారి దగ్గర నుండి. బస్సుస్టాండు దాకా అందరూ వచ్చారు. "రాత్రి రెండు గంట లవుతుంది, నిద్ర వేస్తు — వెళ్ళండి" అంటూ అందర్ని బలవంతంగా పంపించింది. ఇంకా పావు గంటలో బస్సు రాబోతుంది.

"ఏమండీ! పది నిముషాలు ఇక్కడ కూర్చుం టారా?" అన్నాడు కంట్రోలర్ రూములో ఒకతను. 'సరే' అంటూ లోపలికి వెళ్ళి ఛెయిర్‌లో కూర్చుంది మీరాదేవి.

"మేడమ్" అంటూ పరుగున వచ్చి మీరాదేవి రెండు చేతులను పట్టుకుని, మోకాళ్ళ మీద నిటారుగా కూర్చున్నాడు. అతని కళ్ళు తడిగా ఉన్నాయి.

"మదన్" అంది గాబరాగా.

"సారీ ... మేడమ్! నా కారణంగానేగా మీరు వెళ్ళిపోతున్నారు. మేడమ్! మీ మీద ఒట్టువేసి చెపుతున్నాను. నేను మారిపోయేను, మేడమ్, పూర్తిగా మారిపోయేను" అంటూ రెండు చేతుల్లో ముఖం దాచుకున్నాడు. మీరాదేవి మనసు ద్రవించిపోయింది.

"ఇంకా నన్ను అనుమానిస్తున్నారా? నేను వెనకటి మదన్‌ను కానండీ. ఆ మదన్‌ను చంపివేసి కొత్త మదన్‌ను పుట్టాను. అయ్యో, ఇంకా నమ్మలేదా?"

"మ ... ద ... న్!" ఆప్యాయంగా పిలుస్తూ అతని తలమీద నిమిరింది ప్రేమగా.

"మీకు వెనకటి మదన్‌లాగానే కనబడుతున్నానా, మేడమ్..." అమాయకంగా అడిగాడు.

"అహ నా బంగారు తమ్ముడిలా కనబడు తున్నావు..."

"మేడమ్!" విప్పారిన నేత్రాలతో పిలిచాడు.

"నన్ను క్షమించండి, మేడమ్! ఆ రోజు మీరు చెప్పగానే నే నెంత ఫీల్ అయానో నాలుగు రోజులు ఆలోచించాను. నావయసు ట్వంటీత్రీ, ఆవిడది ట్వంటీ ఫైవ్. నే నెలా అన్నాను. ఇదే నా మనసునిండా ఆలోచన. ఎన్నడైనా ఒక్క మాట అనని మీ వెనకాలబడి ఎందుకు గొడవచేశానో అసలు అర్థం కాలేదు. నేను చచ్చిపోవా లనుకున్నాను. నేను మారినట్టు మేడమ్‌కు తెలియజేయాలి. ఆవిడ ఆప్యాయత సంపాదించాలి—ఇదే అనుకున్నాను.

మీరు వచ్చినప్పటినుండి నే నన్న మాటలు, మీ వెంటబడి పాటలు పాడటం రీలులా తిరగసాగాయి నా కళ్ళ ముందు. అద్దంలో చూసుకున్నాను. నా ప్రతిబింబం నాకే అసహ్యం వేసింది. వెంటనే కొత్త మదన్‌గా తయారయ్యాను. మనసు బయటకు కన్పించేది కాదు. నా మనసు మారిందని చెప్పినా మీరు నమ్మరు. అందుకని క్లీన్‌గా తయారయాను. ఉదయం నుండి వద్దా మనుకున్నాను...ఎవరో ఒకరు మీతో ఉన్నారు. అందుకోసం సమయం చూసి ఇప్పు డొచ్చాను" అంటూ కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు.

"మదన్" అంటూ ప్రేమగా పిలిచి, రెండు భుజాలు పట్టి లేవదీసింది. "నువ్వు మారావు మదన్! అదే నాకు కావాల్సింది. నిజంగా నా కెంతో సంతోషంగా ఉంది." ఆనందంగా అంది చెమర్చిన కళ్ళతో.

"నేను ఏదో తెలియకుండా పిచ్చిగా ప్రాశాను. నన్ను క్షమించండి, మేడమ్." తలొంచుకుని అన్నాడు మదన్.

"ఏం తప్పు చేశావు?" అర్థంకానట్లు అడిగింది.

"మేడమ్ ..." మరీ అడగకండి. నేను చాలా పొరపాటు చేశాను." కళ్ళొత్తి అన్నాడు. కళ్ళనిండా నీళ్ళు.

"పిచ్చి మదన్! బాధపడకు. అవన్నీ తెలియక చేసిన తప్పులు. ఇప్పటి నుండి అలాంటి తప్పులు మా మదన్ చేయడుగా! అరే, హైదరాబాద్ బస్సు వచ్చేసిందే..." అంటూ సూట్‌కేస్ చేతిలోకి అందుకుంది.

"మేడమ్..." దీనంగా పిలిచాడు మదన్.

"ఓ ... సారీ, మదన్! ఆ లవ్లీ కిస్ కావాలన్నావుగా. ఇదిగో కిస్" అంటూ బుగ్గమీద గట్టిగా ముద్దుపెట్టుకుంది. "ఇక నా లవ్ నీమీద ఎప్పుడూ ఉంటుంది. ఈ అక్కను మర్చిపోకు" అంటూ పరుగున బస్సులోకి వచ్చింది. సామానంతా పైన వేశాడు కూలీ.

"మేడమ్" అన్నాడు కిటికీ దగ్గర నిలబడి చేయి అందిస్తూ. ఆ చేయి ఆప్యాయంగా నిమురుతూ అతని కన్నీళ్ళను తుడిచివేసింది చిరునవ్వుతో. ఆ చేయి పట్టుకుని కళ్ళ కద్దుకున్నాడు. బస్సు స్టార్టయింది. దూరమవుతున్న మీరాదేవిని చూస్తూ అలాగే నిల్చున్నాడు కన్నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో మదన్. మసకబారిన కళ్ళకు మీరాదేవి చెయ్యి ఊపుతూ కన్పించింది. *